

Giao Thừa Suy Tư
Thơ Trần Quốc Bảo

Năm cùng tháng tận,
Lặn độn quê người.
Ngoài kia, lặng lẽ... sương rơi.
Trong này, lặng lẽ... tôi ngồi suy tư.
Men say sướt ảm từ từ,
Lòng nghe lắng đọng, tâm như nhập thiền!
Bao năm chịu nặng ưu phiền,
Phủi tay buông bỏ, bỗng nhiên thư nhàn.

Giữa đêm trù tịch,
Nghe bước thời gian.
Đâu đây... tiếng pháo nổ ran?
Ôi! muôn thế sự, cũng tan bụi đời!
Hít vào buồng phổi đầy hơi,
Nhẹ nhàng không khí lại rời thân ta!
Nhân sinh ở cõi ta bà,
Lợi-danh mây khói, vào ra vô thường.

Chợt nhớ bạn xưa,
Một thuở chiến trường!
Đã cùng gôi đất, nằm sương,
Đêm nay lưu lạc, về phương trời nào?
Đang ngồi, nâng chén rượu đào,
Hay hồn đã lặng lẽ vào hư vô?

Sương sa trên chiếc lá khô,

**Có-không, còn-mất, mơ hồ cả thôi!
Mịt mù, mây phủ đầy trời,
Suốt đêm trừ tịch, tôi ngồi trầm tư...**

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

Địa chỉ điện thư của tác giả:

quocbao_30@yahoo.com